

İSLÂM DÜNYASI DİYE BİR DÜNYA VAR MI?

Dünya kurulduğundan bugüne kadar hak ile batılın mücadelesi yaşanmaktadır. İlahi irade, hakkın karşısına batılı oluşturarak hakkın değerini ortaya koymuştur. Hak ve batılın dünya sistemine yansması, ilahi mesajın yanında ve karşısında olanlar şeklindedir. Bu durum, İslâm dünyası ve batı âlemi olarak tezahür etmektedir.

Hz. Peygamber (s.a.s.) Medine'ye hicret etmesinden itibaren Müslümanların birliğinden ve İslâm devletinden söz etmek gerekir. Dört halife dönemi, Emevi ve Abbasiler döneminde de İslâm devleti Müslümanların birliğini sağlamıştır. Abbasilerden sonra farklı bölgelerde İslâm ülkeleri dolayısıyla farklı politikalar üreilmeye başlanmıştır. Selçuklu döneminde de süren bu farklı yapılanma ve politikalar Osmanlı Devleti ile birlikte dünya genelindeki farklı bölgelerdeki Müslümanların problemleriyle ilgilenen büyük abi rolünde bir İslâm devlet anlayışı ortaya çıkmıştır. Osmanlı Devleti'nin dağılmasından sonra bugüne kadar ortaya çıkan 63 İslâm devleti söz konusudur.

Osmanlı'nın gerilemesiyle başlayan ve bugün de devam eden süreçte Müslümanlar dünya genelinde kendilerini himaye eden bir lider devletin olmamasından dolayı sıkıntılar çekilmektedir. Müslümanlar dünyanın farklı bölgelerinde hem kendi aralarında hem de başkalarıyla mücadelelerinde devamlı mağdur olmaya devam etmektedirler. Ortaya çıkan mağduriyetin sebeplerini irdelemek gerekmektedir. 63 İslâm devletinin varlığına rağmen neden bir araya gelip de problemlerini çözüme kavuşturamadıklarının nedenleri üzerine fikir egzersizleri yapmak gerekmektedir.

İslâm ülkelerinin önemli bir kısmında yönetimler ya tek parti ya da belli bir grubun etkisiyle bir kişinin elindedir. İslâm, başta Hz. Peygamber ve dört halifede görüldüğü ve uygulandığı üzere istişareye önem vermektedir. Ancak söz konusu yönetimlerde Müslümanların yönetim üzerinde herhangi bir etkisi yoktur. Dolayısıyla dışa karşı o ülkelerin görüşü ve uygulamaları söz konusu şahıslar tarafından belirlenmektedir. İslâm ülkelerinden tek bir kişi veya partinin yönetiminde olduğu devletlerde yönetimler halk üzerinde baskı kurmakta onlardan gelecek bir hareketten korkmaktadırlar. Halkıyla fikir ve inanç birlikteliği yaşamayan ülkelerin diğer İslâm ülkelerindeki kardeşlerinin halleriyle hallenmesi ve onlarla birliktelik oluşturması muhal görünmektedir.

İslâm ülkelerin çok büyük bir kısmı sünni az bir kısım ise şia akidesi üzerine hareket etmektedirler. İslâm dünyasının bir yerinde ortaya çıkan bir problemde söz konusu yerdeki Müslümanların mezhep yapısı diğer İslâm devletlerinin de farklı pozisyon almasına sebep olmaktadır. Mesela İran, Suriye'de kendi mezhebi görüşüne uyan yönetimin yanında yer alırken Mısır'da muhalifleri desteklemektedir. Suudi Arabistan, Mısır'da yaklaşık dört bin insanı katledenlere destek verirken halkın seçtiği Müslüman Kardeşleri ise terörist ilan etmektedir. Halkın seçtiklerinin yanında yer almayanlar ve destek vermeyenler darbe gerçekleştikten sonra mali yardım yapma

yarışına girmektedirler. Bu iki durum, İslâm dünyasının olaylara karşı yaklaşımında mezhep etkisinin ne kadar etkili olduğunu göstermektedir.

İslâm ülkelerinin etkili karar alma, problemleri çözme ve batı bloğu önünde bir güç oluşturma adına İslâm İşbirliği Teşkilatını kurmuşlardır. 57 üyeden oluşan bu teşkilat herhangi bir etkinliğe sahip değildir. Bosna savaşı, Gazze'ye yapılan İsrail operasyonu, Mısır, Suriye ve Afganistan meselelerinde en ufak adım bile atılamamıştır. Problemlerin önüne geçememekteler ancak en azından mağdur olan halkın sıkıntılarını gidermek için çabalamaları gerekmektedir. Dünyanın en önemli doğal kaynaklarına sahip üye İslâm ülkelerinin İslâm İşbirliği Teşkilatı bünyesinde organize edilen bir yardım çalışması bulunmamaktadır.

20 ve 21. Yüzyılda İslâm ülkelerinin birbirleriyle veya başka inanç gruplarıyla olan meselelerinde kendilerinin ürettiği bir çözüm yoktur. Mesela; sekiz yıl süren İran-İrak savaşı, Körfez savaşı, Filistin sorunu, Pakistan-Afganistan sorunları ve Arap baharı olarak ifade edilen kitlesel hareketler...İran ile Irak arasında yapılan savaş sekiz yıl sürmüştür. Aynı batılı silah şirketleri hem İran hem de Irak'a silah satmıştır. İslâm ülkeleri her iki ülke arasında gruplaşmaya gitmişlerdir. İslâm dünyasının en önemli sorunu Filistin meselesidir. İslâm ülkelerinin bir kısmı Ramallah merkezli yönetimi bir kısmı ise Gazze'yi desteklemektedir. Bir araya gelip de meselenin çözümü üzerine çalışmak yerine batılı bir anlayışla parçala ve kendine göre şekillendir düşüncesiyle hareket etmektedirler. Afganistan, bir zamanlar Müslümanlar için ideal direnişin ilham kaynağıydı. Mücahitlerin Sovyetler birliğine karşı destansı mücadelelerine gıpta ile bakılmaktaydı. Ancak Sovyetler birliğinin çekilmesinden sonra iktidar mücadelesinde daha önce ortaya konulan mücadele azmini birbirlerine göstermişlerdir. Cephede verilen savaşı kendi içlerinde kaybetmişlerdir. Afganistan hala da meselelerini halletmiş değil bilakis komşu İslâm ülkesini de içine alan bir taliban problemiyle mücadele etmektedir. Bir araya gelip de problemleri çözme yerine yeni problemleri üretme yolu tutulmuştur. Neticede kaybeden, siyasi ve ekonomik olarak zayıflayan her iki İslâm ülkesi olmuştur.

Bugün gelinen noktada İslâm ülkelerinde bir özgüven sorunu bulunmaktadır. İlk başta kendilerine ve arkasından halklarına güvenmeme söz konusudur. Batının yaptığı her şey daha iyidir, öyleyse her şey batıdan ve onun yöneticilerinden alınmalıdır düşüncesindedir. Tarihsel süreçte birçok büyük fethe imza atmış, inşa ve imar süreci yaşatmış, önemli birçok buluş sağlamış bu ümmetin gelinen noktadaki durumu içler acısıdır.

Nedense stratejik ve ekonomik birçok üstünlüğü elinde bulunduran İslâm ülkelerinin batıdan sadece kültür adına bir takım hal ve davranışları alırken elindeki mali imkânları kullanarak akıl ve bilgi temelinde kendisinin gelişmesini sağlayamamaktadırlar. Mehmet Akif'in ifade ettiği üzere, biz batının hayat tarzını alırken ilmi ve irfanını es geçmişiz. Onların çalışma düzenleri bizim dinimiz gibi bizim hayat tarzımız da onların dini gibi değerlendirmesi kayda değerdir. Batının oluşturduğu ekonomik ve siyasi işbirliğini biz niçin kendi aramızda

gerçekleştiremiyoruz. Aynı davaya, aynı dine, aynı istikamete bakanların daha başka aralarında işbirliği oluşturmak için oluşturacakları başka bağa ihtiyaçları var mıdır? Avrupa ülkeleri ilk önce ekonomik daha sonra siyasi birliği sağlamışlardır. Beraber karar verme olan istişareye inanan bizlerin neden böyle bir birlikteliği sağlayamamız enterasan gelmektedir. Bu çerçevede daha önce Türkiye'nin öncülüğünde kurulan D8 niçin aktifleştirilememektedir.

İnfak ve zekat anlayışının emir olarak muhatap kılındığı bizler, diğer İslâm ülkelerindeki fakir kardeşlerimizden haberdar değiliz. Bir tarafta israf varken diğer tarafta açlığın zirvesi yaşanmaktadır. Bir insanı öldürmek dünyadaki bütün insanları öldürmek gibi bir hayatı kurtarmak da bütün insanlığı kurtarmak gibi muamele gördüğü ilahi mesaja tabi olan bizler niçin kardeşlerimizin birbirlerini öldürmelerine seyirci kalmaktayız. Kendi aramızdaki problemleri söz konusu olan dinimiz, Müslümanlar ve insanlık olduğunda bir tarafa bırakma erdemini göstermiyoruz. Bizler bugün İslâm dünyası diye söylenen ancak somut olarak ortada olmayan böyle bir dünyayı ilk başta kendimizden başlayarak oluşturmaya başlayabiliriz. Her bir Müslümanın İslâm, Müslümanlar ve insanlık gibi sabit gündemi olmalıdır. Bunu her gün güncellemeliyiz. Bizler değişimi yönetimlerden beklemek yerine bireyler olarak kendimizden başlayabiliriz. Özlenen İslâm dünyasını hep birlikte inşa eder veya bu yolda ölürüz.